

Publicerad 2010-01-14 00:15 av poetlinan

### **Blå som havet**

När frosten jagar fram och fryser allt till is  
försätts allt i dvala till nästa sommarbris  
Jag har gråtit här med tårarna, jag har sett dem flyga förbi  
Jag har sett när de vackra fåglarna lyft sina vingar för att bli fri  
Kom tillbaka till mig igen, när den stora solen ler  
När himmelen den blomstrar och det blå tittar ner  
som kristaller växer de sig större i frusen harmoni  
Det som blommat i min frusna själ, för det som finns inuti  
När jag såg honom första gången, mitt hjärta bara log  
Jag föll nog i en evighet, allt som jag känt före dog  
och han dansa med mitt hjärta om och om igen  
han var som en sårad ängel som ramlat från himmelen  
så änglarna blir nu i snön med leenden som få  
av längtan tog han min hand och var så mystiskt blå  
Berusad som en drömmare när han kysste mig som ny  
fast i paradiset som han lovat, kunde aldrig fly  
som en alldeles egen saga så försvann han bara  
för att veta att jag aldrig glömmer att vara  
saknar sol och vår och sommar och regn och honom  
kanske finns han där i dimman när jag vänder mig om  
frosten äter mina kinder och tårarna som han brukade torka bort  
med sin mjuka fingertoppar som rörde mig så kort  
Det fryser till is i mig när han vänder bort sin blick  
för en liten stund av förtrollning och berusning var allt jag fick  
när slöflingorna dansar ner över tankarnas sjö  
då slumrar drömmar av blomster och varje sovande litet frö  
och under fältens vita täcke ligger hoppet som du gav  
du målade en sanning falsk i stranden vid mitt hav  
som vågorna under isens tak sköljt bort  
vårt var ett underbart och underbart är kort  
och jag förundras av honom än idag, fastän frosten jagar mig  
~~mitt hjärta fryser aldrig till is, nej aldrig glömmer jag dig~~

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren poetlinan med Poeter.se id #5261 innehar upphovsrätten